

[Brøndsted]

lioteksvæsenet, folkebiblioteket, hviler på en særdeles ligelig fordeling og et ligeligt tilbud, men absolut ikke et ensartet tilbud og absolut ikke noget, der ligner en central styring af, hvordan biblioteksvæsenet skal være. Derfor er det en væsentlig ting i forbindelse med hele biblioteksopbygningen, at kommunernes finansiering bliver en bloktilskudsordning. Det vil nemlig give mulighed for den naturlige tilpasning, som biblioteksvæsenet både i dets indhold, dets opgaver, dets arbejdsform og dets struktur må have i de enkelte geografiske områder i de kommunale enheder.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at der selvfølgelig er en hel del nye opgaver, som biblioteket skal være parat til at tage sig af, men det er meget vigtigt, at biblioteket ikke tror, at alt nyt, der kommer, naturligt falder ind under bibliotekets område. Uden at man skal gøre bibliotekerne til mere end det, der ligger i bibliotekstanken, skal man jo passe på, at man ikke er for traditionel i sin opfattelse af behandlingen af de nye emner, man skal have med at gøre. Bøger egner sig særdeles godt til hjemlån. Det kan man ikke sige om bl. a. plader og bånd med musik og andet. Det er en helt anden udnyttelsesform, der kan foregå med disse ting. Der er et helt andet risikomoment i disse ting. Det er ikke alene et spørgsmål om, at de kan kopieres, men det er også langt mere ømtålelige varer, end en god bog er; den tåler ret så meget, og derfor tror jeg, det er noget af en misforståelse, når man mener, det absolut skal være hjemlån. Biblioteket kan være rammen om det sted, hvor man kan få lejlighed til under gode forhold at høre den musik, som bånd og plader indeholder, og det kunne aldrig tænkes, at vi fra venstres side ville sige, at man må betale for at høre disse ting, for at møde disse kunstopplevelser, såvel som venstre stadig holder fast ved, at det ville være ganske urimeligt, om hjemlån af bøger var noget, der skulle erlægges betaling for. Det skal stadig væk være det brede tilbud.

Det tredje siger jeg i anledning af en bemærkning, som hr. Lasse Budtz kom med angående spørgsmålet om bogvalg, hvor hr. Lasse Budtz mener, at det skal være de ansatte, vel nok bibliotekarerne, eksperterne, der skal bestemme, hvad der skal stå på bibliotekernes hylder. Jeg er nu ikke helt sikker på, at man, selv om man er en dygtig og god

bibliotekar, absolut også har læseværdighedseksperisen. Jeg mener, at for det første må det være bogefterspørgslen, der skal dækkes, og det mener jeg helt åbent er en serviceopgave, som biblioteket må stå for. Er der bøger på markedet, som er efterspurgt på biblioteksområdet, må man kunne fremskaffe dem; er bogen stærkt efterspurgt, skal den selvfølgelig stå på hylderne, og ellers må den gennem systemet skaffes frem til den, der har brug for den. Jeg tror faktisk, det er et bedre ekspertforum til udvælgelse af bøger at få et alsidigt sammensat udvalg af læsere, af brugere og andre, som kan være med til på et bredt grundlag at bestemme, hvad de midler, man har til rådighed til bøger, skal bruges til. Jeg tror, der også her er noget, der i høj grad skal vurderes, ikke på baggrund af en uddannelse, hvor man har et bredt kendskab til alt, men netop ud fra kendskab til det område, det pågældende folkebibliotek skal dække, og jeg tror; at udvalgstanken her er en rigtig og en god tanke.

Annelise Gottfredsen (KF):

Vor ordfører har på udmærket måde redegjort for de fortrin, den bevarende virksomhed bør have i kulturpolitikken. Men det bevarende på nogle af vore fornemste institutioner, som ministeren jo også taler om, må også være at sørge for, at de værdifulde objekter ikke forsvinder, og jeg hentyder naturligvis til de mange bogtyverier, som har fundet sted på det kgl. bibliotek. Befolkningens interesse for dette vort fornemste bibliotek er, heldigvis da, overmåde stor, og jeg skal naturligvis ikke bebrejde ministeren tyverierne; de skyldes beklagelige forhold, der ligger forud for ministerens tiltrædelse. Men det er ministerens ansvar nu, at den revision, som folketingset naturligt nok ønskede af den kostbare samling – og her i særlig grad udenlandsk samlings ældre afdeling – er gået i kludder, og at man indtil videre har indstillet revisionen. Ministeren har i lange perioder været vidende om vanskelighederne ved revisionen uden at orientere folketingset og har bare ladet stå til. Dette ufuldendte arbejde kan naturligvis ikke accepteres, og jeg må henstille til ministeren, at hun umiddelbart efter den undersøgelse, som rigsrevisionen i øjeblikket er i færd med, får en afslutning på dette pinlige kapitel.